Petak, 02.05.2014.g.

Prije neki dan mi je bio rođendan.

I jedna draga osoba mi je prvi put u životu čestitala rođendan. Nismo se

prije baš poznavali. Sada se nešto više družimo i osjetila je potrebu da mi

na neki svoj način zaželi sve dobro.

Znam da joj je to bilo na srcu jer je dosta razmišljala kako da mi pokloni

nešto za što je ona mislila da će me razveseliti.

A ona do sada baš i nije bila u vjeri. No, nekako se kroz naša druženja u

zadnjih nekoliko mjeseci u njoj počela buditi ona iskra vjere koju smo svi

mi dobili na SVOJEM KRŠTENJU.

POČELA JE ČITATI BIBLIJU, ŽELJELA JE NAUČITI MOLITI

KRUNICU.

I VIDIM DA JE POČELA I ŽIVJETI U TOME I PO TOME U

SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

TAKO NEŠTO NE IDE "PREKO NOĆI" NITI "NA BRZINU".

SVIMA NAM GOSPODIN TO DAJE ONAKO KAKO TO MOŽEMO

"NOSITI".

Rekla mi je da je tražila nešto što će mi pokloniti, što će mi odgovarati u

tome što i kako nastojim živjeti.

I pronašla je jednu malu knjižicu po nazivom TRENUTAK SREĆE ZA

TEBE.

A u njoj je pisac sabrao prekrasne misli o sreći, životu, radosti od raznih

autora.

Kad sam otvorio poklon, pročitao sam nekoliko tih misli uz konstataciju

KAKO MALO TREBA ČOVJEKU DA JE SRETAN.

I DA SREĆA BAŠ I NIJE ONO ŠTO MI ČESTO MISLIMO DA JE.

NOVAC, ČAST I VLAST.

NE, SREĆA, SVJEDOČE MNOGI UMNI LJUDI, JE NEŠTO SASVIM

DRUGO.

Evo nekoliko prekrasnih misli o sreći, bogatstvu, radosti, koje su sigurno

nastale u DUBOKOM PROMIŠLJANJU I ISKUSTVU ŠTO GA ŽIVOT

NOSI SVAKOME OD NAS.

"SREĆA JE ONDJE GDJE JE DAJEMO."

"ČOVJEK JE BOGAT TEK KADA IMA NEŠTO ŠTO NIKADA

NE BI MOGAO KUPITI NOVCEM."

"NAŠU SREĆU ČINI ONO ŠTO JESMO A NE ONO ŠTO

IMAMO."

"ODVOJI SVAKI DAN POLA SATA ZA SVOJE BRIGE I U TO

VRIJEME ODRIJEMAJ."

"NE SMIJEMO ZABORAVITI GLEDATI SVIJET DJEČJIM

OČIMA."

I još druge prelijepe misli o sreći, pravom bogatstvu, ljepoti života …

A baš ova misao o sreći najljepše je opisala moj doživljaj sreće i radosti

USKRSA: "SREĆA JE POPUT KOLAČA: UKUSNIJA JE KAD JE S

NEKIM DIJELIŠ."

Ja sam u ove dane USKRSA "podijelio puno kolača".

OSJETIO SAM RADOST USKRSA U SVOJ NJEGOVOJ PUNOĆI.

I nastojao to kroz čestitke podijeliti sa svima drugima.

Poslao sam i zaželio na razne načine na desetine, stotinu i više čestitki za

USKRS.

Možda sam ponekad i bio čudan.

I nisam birao kome ću čestitati, tko će mi uzvratiti, da li ga poznajem…

NE, JA SAM SA SVIMA POŽELIO

PODIJELITI RADOST USKRSA.

JER SAM JA BIO SRETAN.

I ŽELIO SAM DA TA MOJA SREĆA BUDE

PUNA I SADRŽAJNA, DA TRAJE ČIM

DUŽE.

I ZBOG TOGA SAM JU ŽELIO, I ŽELIM,

PODIJELITI SA SVAKIM.

I rekao sam to jednoj dragoj ženi koja baš i nije u vjeri.

DA NAM USKRS NOSI RADOST.

I DA TREBAMO TU RADOST DIJELITI JEDNI

S DRUGIMA.

JER TA RADOST, TA NADA ONIMA KOJI

VJERUJU, TOLIKO TREBA SVAKI DAN.

PA ŠTO ME ONDA KOŠTA DA TO

PODIJELIM SA SVIMA.

Sa ljudima koje sam sreo u dućanu, u kafiću, pred crkvom, na poslu,

svima kojima ima snimljene brojeve na mobitelu, čije e-maile imam na

kompjutoru.

ZATO SE JA, UZ SVE KUŠNJE KOJE MI PRIREĐUJU ZLI I

NJEGOVI, OSJEĆAM JAKO SRETAN ČOVJEK.

JER AKO TI NEKOME DADNEŠ DIO SVOJE

SREĆE, SVOJE RADOSTI, TO ĆE TI SE

KAD-TAD VRATITI.

JER ZNAM DA SU SVI KOJIMA SAM NA BILO KOJI NAČIN

ČESTITAO BAR NA TRENUTAK OSJETILI TU MOJU RADOST I

ZAŽELJELI MI ISTO.

ILI SU BAREM O TOME RAZMIŠLJALI.

ILI SU BILI SRETNI ŠTO IM JE NETKO ZAŽELIO NEŠTO LIJEPOG

I RADOSNOG.

JA SAM SVOJE UČINIO.

GOSPODIN MI JE SVOJIM DOLASKOM, SMRĆU I USKRSNUĆEM

DAO VJEČNI ŽIVOT.

JA SAM DOBIO ZA SPOZNATI I JA ŽELIM DA TU RADOST I

SREĆU OSJETE I SVI DRUGI OKO MENE.

A OSTALO, OSTALO ĆE GOSPODIN, KAKO JE KOME NAMIJENIO.

MOJ I NAŠ PRELJUBLJENI, TROJEDINI,

VJEKOVJEČNI BOG.

OTAC, SIN I DUH SVETI.

SVA SLAVA I ČAST I HVALA MU BILA U

SVE VIJEKE VJEKOVA.

I TEBI PRESVETA DJEVICE, NAŠA NEBESKA

MAJČICE.

I CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI

I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.